

Preken av Eline Kunzendorf i vigslingsgudstjeneste, Malvik kirke, 15. mars 2026

Johannes 11, 45-53: «Mange av jødene som var kommet til Maria og hadde sett det Jesus gjorde, kom til tro på ham. Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva han hadde gjort. Da kalte overprestene og fariseerne sammen Rådet, og de sa: «Hva skal vi gjøre? Dette mennesket gjør mange tegn. Lar vi ham holde på slik, vil snart alle tro på ham. Så kommer romerne og tar både det hellige stedet og folket vårt.» En av dem, Kaifas, som var øversteprest det året, sa da: «Dere skjønner ingenting. Dere tenker ikke på at det er bedre for dere at ett menneske dør for folket, enn at hele folket går til grunne.» Dette sa han ikke av seg selv, men fordi han var øversteprest det året, talte han profetisk om at Jesus skulle dø for folket. Ja, han skulle ikke bare dø for folket, han skulle også samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. Fra denne dagen la de planer om å drepe ham»

I voksen alder har jeg overrasket meg selv med å bli glad i fargen rosa, jeg opplever at den representerer en glede og lekenhet som livet trenger. Og derfor var jeg så glad da jeg oppdaget at denne søndagen på engelsk går under navnet rose Sunday- rosa søndag, og at det i andre kirkesamfunn og i den katolske kirke som på denne dagen bruker rosa som den liturgiske fargen. For å vise at dette er en litt annerledes mere gledespreget dag i fastetiden. Også i vår kirke er en litt lysere dag i fastetiden- og vi lar påskelyset skinne sterkere inn i søndagen

Alle dagene i fastetiden har et latinsk navn- denne dagens navn er laetare og er hentet fra Jesaja 66 «Gled dere, Jerusalem!» Det er gode ord å få ta med seg på vigslingsdagen. Gleden, over nådens budskap.

I teksten fra Johannes evangeliet hørte vi at flere nå begynte å tro på Jesus, årsaken var at han hadde vekket Lasarus opp fra de døde. En umulig ting å gjøre. Dette skapte uro rundt Jesus.

Kaifas, som er øversteprest kommer med profetisk ord som beskriver påskeunderet «Det er bedre for dere at et menneske dør for folket enn at hele folket går til grunne».

Johannesevangeliet er opptatt av å vektlegge at det å tro på Jesus skal føre til LIV. Døden og synden overvinnes. Jesus sin død og oppstandelse betyr at det ikke lenger er slik at døden har siste ordet.

Jeg er ikke den første som blir presten fra min familie, en annen var min tyske bestefar, Gottfried Kunzendorf. Hans lidenskap var kombinasjonen ungdomsarbeid og kirkehistorie. Det kristne felleskapet var viktig i kampen for rettferdighet, og Gud kunne erfares kunstens skjønnhet og viten. Jeg tenkte at han ikke var en utpreget pietist, inderligheten var ikke så uttalt. Så da han fortalte hva han ville det skulle stå på gravsteinen hans ble jeg litt overrasket og rørt. Der står det «Jesus bleibet meine freude». Jesus forblir min glede. Denne setningen setter ord på gleden i troen og troen på at kjærligheten er større en døden - og at vi får erfare den også i en relasjon til Jesus i dag.

Nåden og det evige livet handler ikke bare om det kommende livet, men om nådens forvandlende kraft i oss allerede i denne verden.

Fra brevet til Hebreerne hørte vi Britt- Karin lese så vakkert:

«La oss derfor frimodig tre fram for nådens trone, så vi kan finne barmhjertighet og finne nåde som gir hjelp i rette tid»

Foran nådens trone skal vi finne barmhjertighet, midt i vår hverdag. Den danske presten Johannes Møllehave skriver om det i salmen «Nåden er din daglidag»:

«Nåden er den kjærlighet som blev grunnløst givet. Nåden er den hverdag som binder deg til livet».

Gud møter oss midt i hverdagens travle kalender eller litt for lange formiddag. Gud møter oss der vi faktisk er og ikke der vi skulle ønske vi var, der kan liv få vokse frem.

Så er det sånn at tekster kan tolkes slik at de kan gi liv, men de også kan misbrukes til det som tar liv. I denne teksten snakkes det om jøder på en måte som har blitt misbrukt i antisemittisk teologi og proaganda. Vektleggingen av at det er jødene som dreper Jesus er på en måte underlig. For Jesus og disiplene var også jøder, og Jesus gav sitt liv.

I dagens tekst står det også Guds barn skal en dag samles. Det gir også håp om at nådens felleskap også er et forsonende felleskap.

Derfor kan vi få nærme oss påske med disse ordene «Gled dere», for at vi får ta imot og være er en del av nådens felleskap.

Ære være faderen og sønnen og den hellige ånd, som var er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.